

การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการ สอนแบบเน้นประสบการณ์

Development of a Curriculum to Enhance Basketball Officiating Competencies Based on the Experiential Learning Concept

ชิตชนก ศรีสวัสดิ์¹ อาพัทธ์ เตียวตระกูล² ภูฟ้า เสวกพันธ์³ และอังคณา อ่อนธานี⁴

Chitchanok Srisawat, Arphat Tiaotrakul, Pufa Savagpun and Angkana Onthanee

Received: February 18, 2025

Revised: May 14, 2025

Accepted: May 28, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะการตัดสินและแนวทางการพัฒนาหลักสูตร 2) พัฒนาหลักสูตร 3) ทดลองใช้หลักสูตร และ 4) ประเมินผลหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอล เป็นการวิจัยและพัฒนา ขั้นที่ 1 การศึกษาสมรรถนะการตัดสินใช้แบบสอบถามสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอล มีค่าดัชนีความสอดคล้อง = 0.93 ค่าความเชื่อมั่น = 0.96 กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มแบบเจาะจง จำนวน 320 คน และผู้ทรงคุณวุฒิเลือกแบบเจาะจงจำนวน 7 คน ขั้นที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร ใช้แบบตรวจสอบความเหมาะสม และแบบประเมินความสอดคล้อง ขั้นที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรกับผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลของสมาคมกีฬาบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 30 คน เลือกแบบเจาะจงจากผู้ที่มีสมัครใจ ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบวัดความรู้การตัดสิน และแบบประเมินสมรรถนะการตัดสิน สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที และขั้นที่ 4 การประเมินผลการใช้หลักสูตรกับกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกับขั้นตอนที่ 3 ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) สมรรถนะการตัดสินของผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอล 6 ด้านภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม = 4.07 และแนวทางการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ผู้ตัดสินจะต้องมีวิธีการฝึกส่วนบุคคล ทักษะการสื่อสาร การเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีม การฝึกพัฒนาสมรรถภาพทางกาย การฝึกจิตใจ การพัฒนาด้านบุคลิกภาพที่ดี ด้วยการจัดฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะผู้ตัดสินโดยการฝึกปฏิบัติผ่านประสบการณ์ 2) หลักสูตร ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างและเนื้อหา แนวทางการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

¹⁻⁴ มหาวิทยาลัยนเรศวร; Naresuan University

Corresponding author, e-mail: Chitchanoks64@nu.ac.th

ที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.60 และมีความสอดคล้องกันทุกองค์ประกอบ 3) ผลการทดลองใช้หลักสูตรพบว่า คะแนนความรู้หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนพัฒนาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผลการประเมินความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.61

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร, สมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอล, การสอนแบบเน้นประสบการณ์

Abstract

The purposes of this research article were 1) to study the officiating competencies and curriculum development guidelines; 2) to develop a curriculum; 3) to try out the curriculum; and 4) to evaluate the curriculum to enhance basketball officiating competencies. This was a research and development project. Phase 1, studying officiating competencies, used a questionnaire on basketball officiating competencies with a content validity index of 0.93 and a reliability coefficient of 0.96. The sample group consisted of 320 persons and 7 experts using purposively sampling; Step 2, creating and monitoring the quality of curriculum, using a suitability checklist and a consistency assessment form; Step 3, curriculum trial on 30 basketball referees of the Basketball Association of Thailand, selected specifically from those who volunteered. A single-group pre-test and post-test design was used. The instruments used were a officiating knowledge test and a officiating competency assessment form. The statistical methods used were mean, standard deviation, and t-test; Step 4, the evaluation of the curriculum's effectiveness with the same sample group as in step 3 was conducted, using a satisfaction questionnaire. The statistics used were mean and standard deviation. The research findings revealed that 1) overall, the officiating competency of basketball referees in six areas was at a high level, with an overall average of 4.07. The curriculum development guidelines indicated that referees needed individual training, communication skills, leadership and teamwork, physical fitness training, mental training, and personality development through experiential learning training to enhance referee competence; 2) the curriculum, comprising principles, objectives, structure and content, activity guidelines, learning materials, and assessment methods, was found to be at the highest level overall, with an average of 4.60, and all components were consistent; 3) the results of the curriculum implementation showed that post-development knowledge scores were significantly higher than pre-development scores at the .05

statistical significance level; 4) the overall satisfaction evaluation was at the highest level, with an average of 4.61.

Keywords: curriculum development, basketball officiating competence, experiential learning

บทนำ

การพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพ เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพดี มีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนในเรื่องของกำลังสติปัญญา ความสามารถที่จะประกอบกิจการงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะบุคคลถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุด และการที่ทรัพยากรบุคคลจะมีค่าได้นั้น สามารถทำให้เกิดขึ้นได้โดยอาศัยเรื่องของกีฬา สूरียัน สมพงษ์ และคมกฤษ รัตตะมณี (2563) ตรงกับแผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2565-2570) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ที่ต้องการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ อีกทั้งการพัฒนาบุคลากรการกีฬาอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานสากล เพื่อการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการอาชีพอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากรการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและอาชีพให้มีมาตรฐานทัดเทียมสากล ขยายฐานจำนวนบุคลากรการกีฬาเพื่อรองรับการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและอาชีพ ส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรกีฬาทั้งผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาศักยภาพและขีดสมรรถนะความสามารถตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่องค์กรกีฬาระดับนานาชาติกำหนด และยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดยมุ่งส่งเสริมการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน

การทำหน้าที่ของผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอล สังเกตได้ว่ามีปัจจัยและสถานการณ์มากมายที่ทำให้ผู้ตัดสินมีการตัดสินที่แตกต่าง ยกตัวอย่าง การสัมผัสร่างกาย ผู้ตัดสินคนหนึ่งเรียกฟาล์ว ชาร์จส่วนผู้ตัดสินอีกคนเรียกการฟาล์วล็อก (Wang, S-W. & Hsieh, W-W, 2016) และบางครั้งมักจะมีการโต้เถียงกันระหว่างผู้เล่นกับผู้ตัดสิน รวมถึงผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินในเรื่องของกฎกติกา (Candra, O., Dupri. & Prasetyo, T., 2021) อีกกรณีที่มีเกิดขึ้นส่งผลให้ผู้ฝึกสอนไม่พอใจในการตัดสินเป็นเรื่องการละเมิดที่เกี่ยวข้องกับเวลา 3 วินาที, 5 วินาที, 8 วินาที, 14 วินาที และ 24 วินาที ผู้เล่นมักจะถามการละเมิด 3 วินาทีและแม้แต่ว่า เพราะเห็นได้ชัดว่าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามอยู่ในบริเวณพื้นที่สำคัญที่ (Pratama, R., Wismanadi, H. & Tuasikal, A. R. S., 2019) และบางครั้งผู้ตัดสินอาจอยู่ภายใต้แรงกดดันเมื่อถูกคาดหวังให้ตัดสินใจอย่างถูกต้องภายในเวลาไม่กี่วินาที ความเป็นไปได้ของการทำผิดพลาดอาจเป็นเรื่องเครียดสำหรับผู้ตัดสิน (Sors, F., Tomé Lourido, D., Parisi, V., Santoro, I., Galmonte, A., Agostini, T. & Murgia, M., 2019) การตัดสินใจของผู้ตัดสินอาจถูกมองว่าไม่ถูกต้องและสามารถกระตุ้นพฤติกรรมเชิงลบของผู้เล่นหรือผู้ฝึกสอนหรือแรงกดดันจากผู้ชม

ดังนั้น ความผิดพลาดของผู้ตัดสินอาจส่งผลต่อรูปลักษณ์ของผู้ตัดสินในทุกนัดของการแข่งขันก็เป็นไปได้ การใช้โปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อปรับปรุงการตัดสินใจของผู้ตัดสิน เช่น ทบทวนสถานการณ์ที่ขัดแย้งกันของเกมและวิธีแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ หรือเสนอสถานการณ์จริงที่ผู้ตัดสินต้องตัดสินใจได้ดีที่สุดในช่วงเวลาจำกัด (García-Santos, D., Gómez-Ruano, M.A., Vaquera, A. & Ibáñez, S.J., 2020) ผู้ตัดสินจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจากมุมมองทางสรีรวิทยา จิตวิทยา และเทคนิค เพื่อให้ผู้ตัดสินปรับปรุงประสิทธิภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเองและการตัดสินใจของผู้ตัดสิน (Dosseville, F., Laborde, S. & Raab, M. 2011)

การเป็นผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลที่ดี ต้องมีประสบการณ์การเรียนรู้จากประสบการณ์สามารถช่วยผู้ตัดสินในการพัฒนาทักษะและทัศนคติของผู้ตัดสิน และกลายเป็นผู้ตัดสินที่มีความสามารถมากขึ้น ผู้ตัดสินที่ดีควรฝึกฝน สังเกต ทบทวนตนเอง ทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับการปฏิบัติ ทำความเข้าใจว่าควรปรับปรุงอะไรและอย่างไร และนำความเข้าใจนี้ไปใช้ในแนวปฏิบัติใหม่ ๆ ขั้นตอนเหล่านี้เป็นขั้นตอนที่แน่นอนของการเรียนรู้จากประสบการณ์ จะสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้ตัดสินกล่าวได้ว่าประสบการณ์ นั้นถือเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาความคิดและคุณค่าในด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่นำเสนอโดยทฤษฎีหนึ่ง นั่นคือทฤษฎีการเรียนรู้แบบประสบการณ์ของ Kolb, D.A. (1984) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ต่อยอดพัฒนามาจากทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำของ John Dewey ทฤษฎีการเรียนรู้ แบบประสบการณ์ของ Kolb นั้น คือการนำความรู้จากประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาบูรณาการเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้น โดยดำเนินการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติจากวงจรการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ประสบการณ์เชิงรูปธรรม (Concrete Experience) การสังเกตอย่างไตร่ตรอง (Reflective Observation) สรุปเป็นหลักการนามธรรม (Abstract Conceptualization) และการทดลองปฏิบัติ (Active Experimentation) การจัดสภาพการเรียนรู้ตามวงจรดังกล่าวเป็นการเสริมสร้างและสนับสนุน ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงจากการเผชิญสถานการณ์ และการแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำ ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจในตนเอง ทำให้เกิดเป็นประสบการณ์ เกิดทักษะการแก้ปัญหา ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ได้สร้างสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น และได้เข้าใจความเป็นเหตุเป็นผลของสิ่งที่เกิดขึ้น

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสังเคราะห์ ได้ทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ สมรรถนะด้านความรู้ สมรรถนะด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม สมรรถนะด้านสมรรถภาพทางกาย สมรรถนะด้านการตัดสินใจ สมรรถนะด้านการควบคุม และสมรรถนะด้านพฤติกรรม ญัฐพงศ์ จรทะผา (2561) กล่าวว่า ผู้ตัดสินจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในกฎกติกาและมารยาทของการเล่นบาสเกตบอลอย่างถ่องแท้และแม่นยำ สามารถใช้เป็นหลักในการตัดสินได้ทันที มีความขยันในการฝึกซ้อม และทบทวนการปฏิบัติหน้าที่อยู่เสมอ รู้จักรักษาสุขภาพร่างกายและจิตใจให้แข็งแรงสมบูรณ์ และที่สำคัญคือ ต้องเป็นคนรักความยุติธรรมจึงจะเป็นผู้ตัดสินที่ดีมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Šmíd, P. & Horička, P. (2013) ได้กำหนดเกณฑ์พื้นฐานสมรรถนะที่ดีของผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลในการ

แข่งขันผู้ตัดสินที่มีความพร้อม มีความเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ มีไหวพริบ มีความเป็นกลาง ซื่อสัตย์ยุติธรรม กล้าแสดงออก มีการตัดสินใจที่รวดเร็ว สมรรถนะที่ผู้ตัดสินระดับสูงควรมีความรู้ สติปัญญา การพิจารณา รูปร่างแข็งแรงแข็งแกร่ง มีทัศนคติ ผู้ตัดสินจึงต้องอาศัยความรู้ ทักษะต่าง ๆ เป็นแนวทางสู่การปฏิบัติทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เฉพาะวิชาชีพนำไปสู่ความเป็นมืออาชีพของผู้ตัดสินในทุกระดับของเกมการแข่งขัน จากความสำคัญของสมรรถนะสำหรับการตัดสินกีฬา บาสเกตบอลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสาร งานวิจัย ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความต้องการของผู้ตัดสินที่ปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบันนำมาพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับสมรรถนะการปฏิบัติหน้าที่ของการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลในปัจจุบันตามองค์ประกอบต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางสร้าง หลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลเพื่อพัฒนา ความรู้ ทักษะ และความสามารถต่าง ๆ สำหรับผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการตัดสินและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์
3. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้หลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์
4. เพื่อประเมินหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ โดยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.93 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.96

ประชากรใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลของสมาคมกีฬาบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยที่ขึ้นทะเบียน จำนวนทั้งสิ้น 1,204 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลของสมาคมกีฬาบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 320 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน ผู้ควบคุมการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลระดับนานาชาติ จำนวน 2 คน ผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลระดับนานาชาติ จำนวน 2 คน และวิทยากรอบรมผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลระดับชาติ จำนวน 2 คน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ นำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 และผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัย มาเป็นแนวทางและข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตร ประเมินให้ครอบคลุมกับ เอกสารหลักสูตร หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาสาระ แนวทางการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบตรวจสอบความเหมาะสม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลของสมาคมกีฬาบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย เลือกแบบเจาะจงจากผู้ที่มีสมัครใจเข้ารับการพัฒนา โดยใช้การคำนวณจากโปรแกรม G*power กำหนดค่า Power ที่ระดับ 0.80 และค่า Effect Size ที่ระดับ 0.50 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เกณฑ์คัดเข้า 1) ผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลของสมาคมกีฬาบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย 2) มีประสบการณ์การตัดสินอย่างน้อย 2 ปี 3) ผู้ตัดสินที่ได้รับคำสั่งปฏิบัติหน้าที่ตามที่สมาคมกีฬาบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยปี พ.ศ.2565 4) เป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง 5) มีความสมัครใจในการร่วมการวิจัยและยินดีให้ความร่วมมือในการทำงานวิจัยครั้งนี้ตลอดช่วงการศึกษา เกณฑ์คัดออก 1) ไม่สามารถเข้าร่วมในการวิจัยได้ตลอดเวลาระยะเวลาในการทดลองหรือขอถอนตัวจากการวิจัย 2) กลุ่มตัวอย่างมีเวลาเข้าร่วมในฝึกอบรมไม่ถึงร้อยละ 80 3) กลุ่มตัวอย่างเกิดเหตุสุดวิสัยที่ไม่สามารถเข้าร่วมการวิจัยได้ เช่น มีอาการเจ็บป่วยในช่วงการเข้าร่วมฝึกอบรมของทดลองใช้หลักสูตร เป็นต้น โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร 2) แบบวัดความรู้การตัดสิน 3) แบบประเมินสมรรถนะการตัดสิน มีการหาคุณภาพเครื่องมือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ ไปทดลองใช้กับผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลของสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 30 คน เป็นเวลา 5 วัน ในการเก็บข้อมูลอาสาสมัครจะต้องเขียนหนังสือยินยอมแสดงการเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ เพื่อเป็นการปกป้องอาสาสมัคร โดยผ่านการรับรองคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร เอกสารรับรองรหัส

IRB No. P2-0439/2565 วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการใช้หลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินใจฟาสเกตบอลตามแนวทางการสอนแบบเน้นประสบการณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกับขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินใจฟาสเกตบอลตามแนวทางการสอนแบบเน้นประสบการณ์ โดยผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

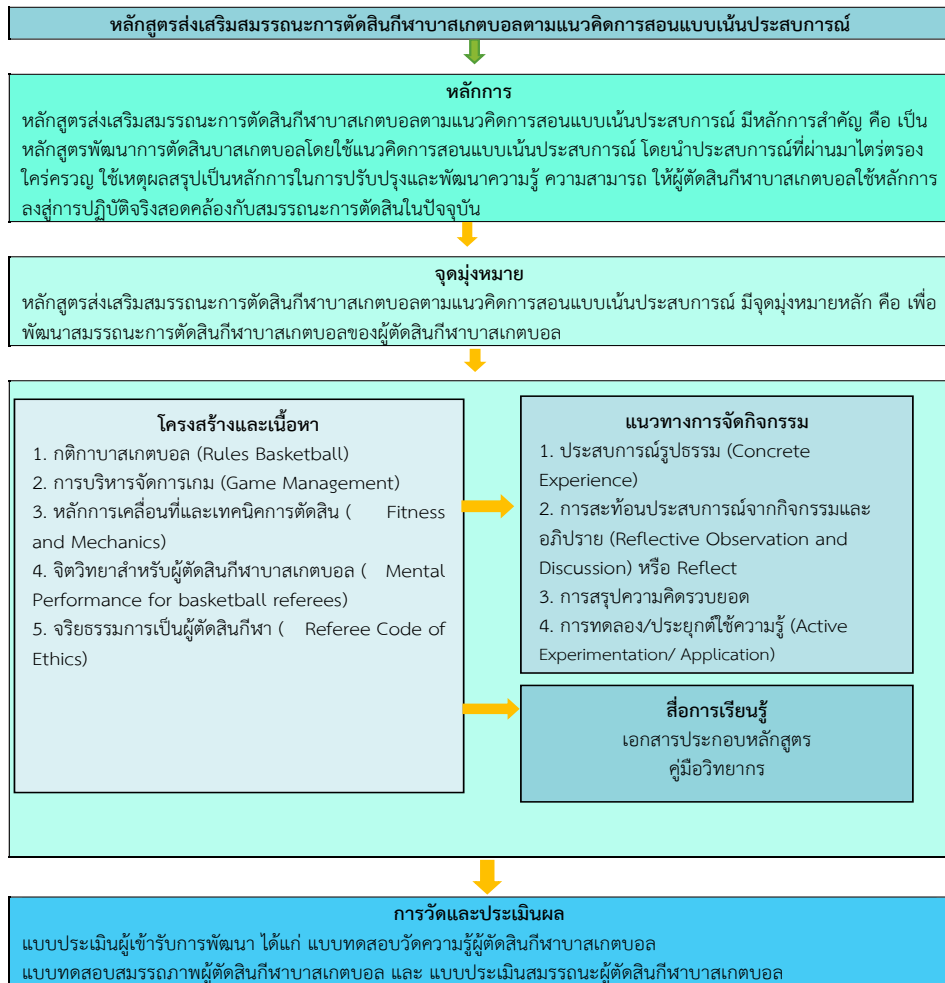
สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสมรรถนะการตัดสินใจของผู้ตัดสินใจฟาสเกตบอลและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินใจฟาสเกตบอลตามแนวทางการสอนแบบเน้นประสบการณ์ ปรากฏผลดังนี้

1.1 ผลการศึกษาสมรรถนะการตัดสินใจของผู้ตัดสินใจฟาสเกตบอล พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 6 ด้านพบว่า ด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.70) ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.74) ด้านสมรรถภาพทางกาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.74) ด้านการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.67) ด้านการควบคุม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.68) และด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.71) อยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้าน

1.2 แนวทางการพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินใจฟาสเกตบอลตามแนวทางการสอนแบบเน้นประสบการณ์ จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ปัจจุบันผู้ตัดสินใจมีปัญหาในการนำกติกาไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่รู้ขั้นตอนในการปฏิบัติในสถานการณ์ต่าง ๆ มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเกมการแข่งขัน สมรรถภาพร่างกายยังไม่ดี ขาดประสบการณ์ ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมของร่างกายและจิตใจ ไม่มีสมาธิ บุคลิกภาพในและนอกสนามยังไม่ดี ผู้เชี่ยวชาญจึงได้ให้แนวทางเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ตัดสินใจฟาสเกตบอล ว่าควรเสริมสร้างภารกิจและปรัชญาของการเป็นผู้ตัดสินใจ ความรอบรู้และทันสมัยในกติกา การจัดการและบริหารเกมการแข่งขัน ทักษะ เทคนิค ส่วนบุคคล ที่ผู้ตัดสินใจจะต้องมีวิธีการฝึกส่วนบุคคล การสื่อสาร การเป็นผู้นำ และการทำงานเป็นทีม การฝึกพัฒนาสมรรถภาพทางกาย การฝึกจิตใจ สมาธิ รวมถึงด้านบุคลิกภาพที่ดี ทั้งในและนอกสนามเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นกับบุคคลที่เห็นและพบเจอผู้ตัดสินใจ โดยใช้การฝึกปฏิบัติผ่านประสบการณ์

2. ผลการสร้างหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวทางการสอนแบบเน้นประสบการณ์ พบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นรวมทั้งเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, $S.D. = 0.55$)



ภาพที่ 1 องค์ประกอบของหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวทางการสอนแบบเน้นประสบการณ์

3. ผลการใช้หลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวทางการสอนแบบเน้นประสบการณ์ พบว่า ผลการวัดความรู้ของผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอล มีสมรรถนะด้านความรู้ความเข้าใจในการตัดสินกีฬาบาสเกตบอล โดยหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านความรู้ความเข้าใจการตัดสินใจตัดสินใจกีฬาบาสเกตบอล ก่อนพัฒนาและหลังพัฒนา

การทดลอง	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ก่อนการพัฒนา	30	17.77	1.94	23.50*	0.00
หลังการพัฒนา	30	24.03	1.96		

*p<.01

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของการใช้หลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินใจกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินใจกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านจุดมุ่งหมาย 2) ด้านเนื้อหาสาระ 3) ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม 4) ด้านการวัดและประเมินผล 5) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านจุดมุ่งหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาสาระ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 2 ผลความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินใจกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์

รายการ	n = 30		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านจุดมุ่งหมาย	4.72	0.48	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหาสาระ	4.72	0.48	มากที่สุด
3. ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	4.48	0.65	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.58	0.50	มากที่สุด
5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.53	0.54	มากที่สุด
โดยรวม	4.61	0.53	มากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษาสมรรถนะการตัดสินใจและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินใจกีฬาบาสเกตบอล พบว่า การศึกษาสมรรถนะการตัดสินใจของผู้ตัดสินใจกีฬาบาสเกตบอล พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้ตัดสินใจได้รับการถ่ายทอดความรู้ของกติกา กลไก การเคลื่อนที่ใหม่ ๆ เทคนิควิธีการตัดสินใจ ที่เป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้ตัดสินใจมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ สอดคล้องกับงานวิจัยอรรถพล ยรรยงเสวี (2561) พบว่า การพัฒนาสมรรถนะผู้ตัดสินใจ ประกอบไปด้วยสมรรถนะหลัก 5 ด้านสำคัญ ได้แก่ 1) การใช้ภาษาอังกฤษ 2) สมรรถภาพทางกาย 3) ความรู้ 4) ประสบการณ์ และ 5) การตัดสินใจและความแม่นยำและการ

ประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะ ซึ่งต้องประเมินในทุกขั้นตอนและต่อเนื่อง องค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาผู้ตัดสินฟุตบอลสู่การเป็นผู้ตัดสินระดับนานาชาติ (FIFA) แนวทางการพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอล พบว่า ผู้ตัดสินจะต้องมีวิธีการฝึกส่วนบุคคล ทักษะการสื่อสาร การเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีม การฝึกพัฒนาสมรรถภาพทางกาย การฝึกจิตใจ รวมถึงการพัฒนาด้านบุคลิกภาพที่ดี ด้วยการจัดฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะผู้ตัดสินโดยใช้การฝึกปฏิบัติผ่านประสบการณ์ สอดคล้องกับ Chen, L., Samhito, S. & Vilasthip, M. (2024) กล่าวว่า ผู้ตัดสินต้องมีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ด้วยการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของบาสเกตบอลกฎกติกาที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ผู้ตัดสินในฐานะตัวแทนของกฎกติกาในสนาม ชี้นำเกมบาสเกตบอลให้พัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้อง ซึ่งจำเป็นต้องมีข้อกำหนดให้ผู้ตัดสินต้องปรับปรุงหรือศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ทางทฤษฎีและความสามารถในการปฏิบัติของผู้ตัดสินอย่างต่อเนื่อง

2. หลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างเนื้อหา แนวทางการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีความสอดคล้องกันทุกองค์ประกอบ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องทำให้ได้องค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญอย่างครบถ้วนจึงสามารถพัฒนาหลักสูตรตามองค์ประกอบต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Taba, H. (1962) ที่ว่าการพัฒนาหลักสูตรต้องเริ่มจากการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการ (Diagnosis of Needs) สำรวจสภาพปัญหาความต้องการและความจำเป็นต่าง ๆ ของสังคมและผู้รับการพัฒนาเพื่อนำมากำหนดจุดมุ่งหมาย (Formulation of Objectives) ให้ชัดเจนหลังจากที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการแล้วจึงเลือกเนื้อหาสาระ (Selection of Content) จัดรวบรวมเนื้อหาสาระ โดยคำนึงถึงความต่อเนื่อง ความยากง่าย ความสามารถและความสนใจของผู้เรียนและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แล้วจึงกำหนดสิ่งที่จะประเมินและวิธีการประเมินผล ตามลำดับ ก็จะทำให้ได้หลักสูตรที่มีคุณภาพและมีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน ยังสอดคล้องกับพิศาล เครือลิต (2565) พบว่า การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีองค์ประกอบของหลักสูตร 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างเนื้อหาสาระ 4) การวัดและประเมินผล จากการประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ พบว่า คะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการพัฒนาหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ สามารถอธิบายได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์เนื้อหาในการพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลให้สอดคล้องกับสมรรถนะการทำหน้าที่ของผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลในปัจจุบัน ซึ่งดำเนินการจัดการเรียนรู้สิ่งใหม่ผสมผสานกับความรู้เดิม สะท้อนความคิดเชื่อมโยงกับสมรรถนะการตัดสิน สร้างความรู้

และประยุกต์ใช้และกำหนดสมรรถนะการตัดสินใจฟาสเกตบอลมาเป็นแนวทางนำไปใช้ในการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นสมรรถนะการตัดสินใจสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินใจฟาสเกตบอลในการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของอารีย์ ศรีสุกอง (2561) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์เรื่องความน่าจะเป็น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับแนวคิดของ García-Santos, D., Gómez-Ruano, M.A., Vaquera, A. & Ibáñez, S.J. (2020) การตัดสินใจของผู้ตัดสินใจอาจถูกมองว่าไม่ถูกต้องและสามารถกระตุ้นพฤติกรรมเชิงลบของผู้เล่นหรือผู้ฝึกสอนหรือแรงกดดันจากผู้ชม ความผิดพลาดของผู้ตัดสินใจส่งผลต่อรูปลักษณ์ของผู้ตัดสินใจในการแข่งขันก็เป็นไปได้ การใช้โปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อปรับปรุงการตัดสินใจของผู้ตัดสินใจ เช่น ทบทวนสถานการณ์ที่ขัดแย้งกันของเกมและวิธีแก้ปัญหาก็เป็นไปได้ หรือเสนอสถานการณ์จริงที่ผู้ตัดสินใจต้องตัดสินใจอย่างดีที่สุดในช่วงเวลาจำกัด ผู้ตัดสินใจจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจากมุมมองทางสรีรวิทยา จิตวิทยา และเทคนิค เพื่อให้ผู้ตัดสินใจปรับปรุงประสบการณ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองและการตัดสินใจของผู้ตัดสินใจ

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินใจฟาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ พบว่า ผู้เข้ารับการพัฒนามีความพึงพอใจหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินใจฟาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นนี้มีประโยชน์ต่อการทำงาน และมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องต่อความต้องการ ผู้เข้ารับการพัฒนารับการพัฒนาตามสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในหน้าที่ และสามารถนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติได้ นอกจากนี้หลักสูตรมีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน มีความทันสมัยสามารถเรียนรู้และฝึกปฏิบัติได้ วิทยากรสามารถให้ความรู้ได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเนื้อหาสาระ มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ จัดลำดับขั้นตอนการให้ความรู้รวมทั้งตอบข้อซักถามได้ตรงประเด็น รวมทั้งการได้สะท้อนผลการเรียนรู้ร่วมกันกับวิทยากรที่เป็นผู้ตัดสินระดับนานาชาติในปัจจุบันและมีประสบการณ์ด้านการตัดสินใจฟาสเกตบอลในระดับสูง รวมถึงมวลประสบการณ์ที่ใกล้เคียงกับการรับรู้และประสบการณ์เดิมของผู้รับการพัฒนา ซึ่งทำให้ผู้เข้ารับการพัฒนามีความรู้และนำข้อเสนอแนะไปปรับใช้เพื่อพัฒนาตนเอง เป็นประโยชน์และสามารถนำไปปรับประยุกต์ในการทำหน้าที่ปฏิบัติการเป็นผู้ตัดสินใจฟาสเกตบอล นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ฝึกลงมือปฏิบัติ จึงทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเนื่องมาจาก หลักสูตรได้ผ่านกระบวนการพัฒนาที่ถูกต้องเหมาะสมทุกขั้นตอน ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญและได้รับการชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินใจฟาสเกตบอลโดยตรง ทำให้ผู้เข้ารับการพัฒนาเกิดความมั่นใจในการพัฒนาหลักสูตร สอดคล้องกับงานวิจัยของกิจจาณัฐ เกลิมเกียรติศรีนวลสกุล (2566) พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการฝึกอบรมตามหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเห็นว่ากิจกรรมการฝึกอบรมสามารถเชื่อมโยงให้ผู้เข้าอบรมมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ และยังสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของกิตติคม คาวีรัตน์ (2553) พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่ในระดับมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่

แนวทางการพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการตัดสินใจฟาสเกตบอลตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ โดยกำหนดการศึกษาถึงสมรรถนะเรื่องความรู้ ทักษะ คุณลักษณะเฉพาะวิชาชีพของผู้ตัดสินกีฬาฟาสเกตบอลให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาระบบการศึกษาความรู้ของผู้ตัดสินกีฬาฟาสเกตบอลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ใช้กระบวนการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีขั้นตอนดังนี้ 1) การสร้างประสบการณ์ 2) การสะท้อนการเรียนรู้ 3) การสรุปองค์ความรู้ 4) การประยุกต์ใช้ความรู้ ซึ่งส่งผลให้ผู้ตัดสินสามารถนำความรู้ไปปรับหรือประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่การตัดสินได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. สมาคมกีฬาฟาสเกตบอลแห่งประเทศไทยสามารถนำผลการพัฒนาหลักสูตรไปปรับใช้ในการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟาสเกตบอลให้ตรงกับสมรรถนะของผู้ตัดสินในปัจจุบันและคัดเลือกบุคคลที่มาเป็นวิทยากรจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาตามที่หลักสูตรกำหนด
2. มหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนวิชาการตัดสินกีฬาฟาสเกตบอลสามารถนำเนื้อหาและกิจกรรมเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. เป็นแนวทางการจัดสภาพการเรียนรู้ตามวงจรการเสริมสร้างและสนับสนุน ให้ผู้ตัดสินได้ปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงจากการเผชิญสถานการณ์ และการแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำ เกิดความเข้าใจในตนเอง ทำให้เกิดเป็นประสบการณ์ เกิดทักษะการแก้ปัญหา เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว สร้างสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น และได้เข้าใจความเป็นเหตุเป็นผลของสิ่งที่เกิดขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กิจจานันท์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล. (2566). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน*. (วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กิตติคม คาวีรัตน์. (2553). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ณัฐพงศ์ จรทะผา. (2561). การพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะของผู้ตัดสินบาสเกตบอล. (ปริญญาณิพนธ์ การศึกษาดุขฎฐิบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาศาสตร์และพลศึกษาศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิศาล เครือเลิศ. (2565). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ การศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุริยัณ สมพงษ์ และคมกฤช รัตตะมณี. (2563). การพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาบนพื้นฐานสมรรถนะ กรณีศึกษาเจ้าหน้าที่กองอำนวยการนักกีฬาไทยในการแข่งขันมหกรรมกีฬาระดับนานาชาติ. *วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ*, 21(3), 309-404.
- อรรถพล ยรรยงเสวี. (2561). รูปแบบการพัฒนาผู้ตัดสินฟุตบอลไทยสู่การเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลระดับนานาชาติ (FIFA). *วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 10(28), 43-56.
- อารีย์ ศรีสุทอง. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องความน่าจะเป็นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Candra, O., Dupri. & Prasetyo, T. (2021). The understanding of referees and coaches of basketball game rules. *Journal Sport Area*, 6(3), 325-334.
- Chen, L., Samhito, S. & Vilasthip, M. (2024). Factors Influencing Optimization Basketball Referee Management in Hunan Province China. *The Seybold Report Journal (TSRJ)*, 19(9), 238-243.
- Dosseville, F., Laborde, S. & Raab, M. (2011). Contextual and personal motor experience effects in judo referees' decisions. *The Sport Psychologist*, 25(1), 67-81.
- García-Santos, D., Gómez-Ruano, M.A., Vaquera, A. & Ibáñez, S.J. (2020). Systematic review of basketball referees' performances. *International Journal of Performance Analysis in Sport*, 20(3), 495-533.
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Englewood Cliff. New Jersey : Prentice-Hall.
- Pratama, R., Wismanadi, H. & Tuasikal, A. R. S. (2019). Development Time Signal Violation Learning Video for Basic Basketball Referee. *Budapest International Research and Critics in Linguistics and Education (BirLE) Journal*, 2(4), 622-633.

- Šmíd, P. & Horička, P. (2013). Vývojové trendy v rozhodování basketbalu žen. In Optimální působení tělesné zátěže 2013 (pp. 279-286). Hradec Králové : Pedagogická fakulta UHK.
- Sors, F., Tomé Lourido, D., Parisi, V., Santoro, I., Galmonte, A., Agostini, T., & Murgia, M. (2019) Pressing Crowd Noise Impairs the Ability of Anxious Basketball Referees to Discriminate Fouls. *a section of the journal Frontiers in Psychology*, 10, 1-7.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York : Harcourt, Brace and World Inc.
- Wang, S-W. & Hsieh, W-W. (2016). Performance Analysis of Basketball Referees by Machine Learning Techniques. *In Proceedings of the 4th International Congress on Sport Sciences Research and Technology Support*.